

Carica Katarina

Zgodovinski roman

Prišel sem z veliko družbo. — Z družbo? — vpraša Nataška. — Vzemirjeno. — Nataška, čemu se plašiš? — Mar se vedno živis kakor puščavnik? Toda ne boj se, — ta družba te ne bo vznemirjala. — Nekaj jih bo stanovalo v hiši za služinčad, nekaj pa jih bomo nastanili v kleti. — Pavel, kaj govoriš, kaj pomenijo tvoje besede? — Razložil ti jih bom: Vodim namreč transport kaznjencev v Sibirijo. — Sestra, ne boj se, iz Sibirije se bom vrnil zdrav. Med potjo sem se spomnil, da je naš dvorec v bližini in sem sklenil obiskati svojo sestro. Nisem mogel torej drugače, kakor da sem privedel tudi kaznjence s seboj. — Kaznjence — vzklíkne Nataška. — Oh, Pavel, — ti me strašiš! Mar so to zares tako nevarni zločinci? — Pavel priklama. — To so izredno nevarni ljudje, — reče poročnik Soltikov. — Če se ne motim, so skovali zaroto proti carici, sicer pa sam ne vem, kaj je prav za prav bilo. Vem samo to, da so mi pred večerašnjem skoraj pobeignili in da se mi ni posrečilo jih zopet ujeti, bi se bil ubil. — Brat! — kriklne Nataška. — Seveda, mar misliš, da bi omahoval? S tem bi bila moja karijera končana. Sestra, se daj pa pojdi z menoj in si ogledaj moje pičke, preden jih dam odvesti v klet. Z njimi ne boš imela preveč dela. Tvoja kuharica ne bo dobila sivih las od skrbi, kaj bi tem gostom skuhalo. Dobivali bodo samo toplo juho, kruha in vode. — Oh, brat, ti ljudje se mi smilijo, čeprav so morda tudi zaslužili kazni, ki jih je doletela. — Boljše je, da jih ne vidim! — Kakor želiš, — odvrne Pavel. — Mene pa moraš oprostiti za nekaj minut, ker moram dati svojim ljudem še nekaj navodil. — Sestra, pojdi v dvorec! — zakliče Pavel. — Prišel bom kmalu za teboj. — In Pavel se vrne h kozakom in kaznjencem. — Nataška je nekaj časa okleva. — Mar zares ne bi pogledala teh nesrečnežev — oh, kakaj jih ne more rešiti! — Morda pa niso niti zaslužili, — tako misli nataška. — Morda so res njih zločinci, da je najboljšje, da jih za vedno odstranijo iz človeške družbe? — In vendar je Nataška sklenila, da bo olašala nesrečnežem življenje v dvorec. Namesto kruha in vode jim bo dala dobre hrane, njo naporno pot. — Nataška se obrne in odide v dvorec.

— Brat, povedala ti bom. Opuščala sem to namero. Ne bom odšla v samostan. — Ne boš? — vzklíkne Pavel in iz njegovega glasu je zvenelo razočaranje. — Seveda, ženska je podobna ženski! Najprej se odloči, potem se pa premisli! Zakaj pa se ne boš posvetila samo cerkvi? — Zato, ker sem prepričana, da sem bolj potrebna življenju. — Potrebna si, — toda komu, prosim te, če te smem vprašati. — Tebi! — Oh, meni? — Da, brat! — reče Nataška in se postavi pred Pavla. — Prav je, da si sam napeljal pogovor na to. Sedaj govorim s teboj vsaj lahko odkrito. — Pavel je začuden pogledal svojo sestro. Še nikoli je ni videl tako resne, na njenem obrazu se je izražala odločnost in Pavlu je postalo tesno pri srcu, kajti slutil je, o čem mu bo sestra odkrito govorila. — Nataška stopi k svojemu bratu in pogleda, če ne bi morda kdo prisluškoval, potem pa mu reče: — Poslušaj Pavle! Tako ne more iti naprej. Najino premoženje bo šlo rakovo pot. — Sestra, kaj pomeni to? — vzklíkne Pavel, ki se je silil, da bi se smejal. — Mar bi mi rada pridigovala? — Dovolj žalostno je, da ti more mlajša sestra o tem govoriti. Nikar ne misli, da jaz ne vem, česa potrebuje mlad častnik v velemestu, ti pa si se zadovolžil, strahovito zadolžil, pisma pa, ki jih dobivam, delujejo namreč strašno. In ta pisma prihajajo prav pogosto. — Pisma? Od koga? — Od raznih petrogradskih odderuhov. Jaz jih ne poznam. Pavel, mar še nisi pomislil, da boš nekdo moral zapustiti službo? — Moral jo boš zapustiti! — Moral? Zagotavljam ti, da je ne bom zapustil. Ostal bom v Petrogradu. — Nikar ne varaj samega sebe. Rečem ti, da te bodo prijavili tvojemu poveljniku, če ne boš v najkrajšem času uredil nekaj zadev. — Mladi častnik prebledi. Spomnil se je, da ima častni dolg, ko ga še vedno ni poravnal. To ni bila malenkost — dolžan je bil dve sto tisoč rubljev, ki bi jih bil moral plačati, preden je odšel na pot v Sibirijo. — Pavel, ali je res, — ga vpraša Nataška in njen glas je zvenel zelo strogo, da si dolžan dve sto tisoč rubljev? — Draga sestra, — reče Pavel, — res je! Dolžan sem to vsoto. Največji del tega dolga sem kril z menicami, ki so že dospele in moram ti priznati, sestra, da sem dal svojo častno besedo, da bom ta dolg plačal v osmih dneh. — Kdaj pa je to bilo? — vpraša Nataška. — Pavel premišluje nekaj časa, potem pa reče: — Minilo je že šest dni! — Nesrečnež! — vzklíkne mlada deklica. — In ti si odšel

iz Petrograda in tega nisi uredil? — Kako naj bi pa uredil to zadevo, ko pa nisem imel denarja! Vidiš, sestra, radi tega sem prišel k tebi. — Nataška, ti mi moraš dati dve sto tisoč rubljev, da se bom rešil. Drugače mi ne preostane drugega kakor smrt. — Sestra, povej mi, ali mi boš pomagala? — Nataška ga mirno pogleda in odvrne odločno: — Ne bom! — Ti me torej goniš v smrt? — Poslušaj! — reče po kratkem molku mlada deklica. — Doslej sem ti dala od svojega premoženja že ravno en milijon rubljev. — Ko sva se zadnjič videla, si mi objubil, da boš postal bolj pameten in štedljiv. Toda zopet nisi držal besede. Zato ti ne morem pomagati! Četudi bi ti sedaj dala ta denar, bi prišel čez pol leta zopet in bi zahteval dvojno vsoto in tako bi polagoma potrošil tudi moje premoženje, kakor si pognal svoje. — Nataška, usmili se me! — zakliče Pavel roteč svojo sestro. — Objubljam ti, da bom začel novo življenje! — Če mi objubiš, da boš postal čisto drug človek, ti bom dala dve sto tisoč rubljev — dala ti jih bom še več, dobil boš še dve sto tisoč rubljev, da boš lahko obdelal svoja posestva. — Oh sestra, ti si angelj! — Toda vse to samo pod enim pogojem! — In sicer? — Pavel, odkar si častnik, si postal zelo lahkomišeln. Odloži uniformo in bodi to, kar je bil najin oče, pošten in delaven posestnik. — Pavel plane. — Kaj? To zahtevaš od mene?! — vzklíkne poročnik. — Da bi ne bil več vojak — da bi prišel na vas? Ne, Nataška, to bi bila neumnost, to bi bil samomor. Tega ne morem in tudi nočem storiti! — Tako? Tedaj nimam denarja! — Sestra! — vzklíkne Pavel in zgrabi Nataško za roko. — Ti ne veš, kaj delaš, če me hočeš prisiliti, da bi se odrekel vojaškemu življenju in svoji karjeri. Vedi, da me je carica izbrala, da vodim ta transport v Sibirijo — in upam, da me bo nagradila, če bom zločince srečno pripeljal na odkazano mesto. — Kaj pa so vendar storili ti ljudje, — vpraša Nataška, — da te bodo še posebej nagradili, če jih boš srečno pripeljal v Sibirijo? — Ne vem, kaj so zakrivali, — odvrne nestrpno Pavel, — najbrž so zarotniki. — ta žena pa še celo, mislim, da je prežala na carico; za plačilo pa nosi okove in bo delala v sibirskih rudnikih — sicer pa je lepa kakor angelj in zdì se mi, da je še popolnoma nedotaknjena. — Pavel, mar se ne sramuješ —

— Sestra, oprosti, spozabil sem se — ta žena je najbrž velika zločinka, ker se je carica prav posebno boji. — Kako pa se imenuje ta nesrečnica? — ga vpraša Nataška. — Imenuje se Elizabeta, Elizabeta — čakaj, da, Elizabeta Voroncova. — Natalije kriklne in se sede na stol. — Sestra, kaj ti je? — vpraša mladi častnik in se sklone k Nataliji. — Oh, ničesar, — ničesar, — v svoji obleki sem imela iglo pa sem se zbodla. — Če bi ne bil Pavel sam silno razburjen, bi bil opazil, da so sestri vznemirile njegove besede. (Dalje priložnjic) **FRANCIJA DRŽI 'ROKE PROČ OD ŠPANJE'** (Dalje iz 1. str.) Maroku. V višjih vladnih krogih obstoja resna bojazen, da utede ta incident izzvati vojno med fašističnimi in protifašističnimi državami v Evropi. Letala, ki so bila prisiljena spuščati se na tla v francoskem Maroku, so bila italijanskega izdelka in vodili so jih italijanski vojaški letalci v civilni obleki. Bila so to bombna letala, ki so nosila strojnice, bombe in drugo municijo ter bila očitno namenjena k španskim rebelom v Maroku. Eno letalo se je razbilo in posadka petih moških je bila pri tem ubita. Eno letalo je vihar vrgel v morje. Posadko tretjega letala, ki je štela šest mož, ki so bili vsi italijanski vojaški letalci, preoblečeni v civilno obleko, so francoske oblasti aretirale. Delbos je tudi dejal, da bo Francija v Zenevi takoj zahtevala istočasno omejitve oboroževanja, ki naj se začne z ome-

Miren mlajši rojak
ščee večjo svetlo sobo s prostim vhodom ali stanovanje iz dveh sob v Collinwoodu. Sporočite nam "Enakopravnosti".
Vse slovenske komade za harmonikarje se dobe pri Joe Russ, 551 East 61 Street — Henderson 4837.

Beros Studio
6122 St. Clair Ave. — Telefon: ENdicott 0670
naznanja, da bo studio zaprt ob nedeljah v vročih mesecih julij in avgust. Odpri bo samo po naročilu za družine ali druge skupine.

Dekleta in žene
Sedaj je čas, da si naročite fino moderno in čisto volneno "STERLING" suknjo ali SUKNJO iz kozuhovine FUR COAT direktno iz tovarne — veliko ceneje kakor bodo iste pozneje. Izberite si vašo suknjo sedaj, plačajte nekoliko takoj in drugo pozneje. Kjer mi ni mogoče vas vse obiskati, zato vas prosim, da me pokličete, pišete ali se ogledate, da pridem po vas in vas peljem direktno v tovarno kjer si lahko izberete fino zimsko suknjo po vaši volji in ceni. Vam se pripravam.
BENNO B. LEUSTIG
1034 ADDISON ROAD Tel. ENdicott 8505

COME TO CEDAR POINT

ENJOY COMFORT... HEALTH... HAPPINESS AND RECREATION AT THE "PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES". — JUNE 13 TO SEPT. 7—GLAMOROUS DAYS AND NIGHTS AWAIT YOU. ENDLESS ENJOYMENT FOR YOUNG AND OLD.

Frolic on the "World's Finest Bathing Beach"... rest in perfect surroundings and pure air at the Hotel Breakers, one thousand outside rooms, the largest hotel on the Great Lakes... thrill to the joys of our modern Midway and Amusement Circle. There is also fishing, golf, tennis, speed boats, airplanes, and many other sports available. Moderately priced appetizing meals as formal or informal as you desire, even to picnic grounds. Above all, you will marvel at the scenic beauty of this glorious wooded peninsula.

Cedar Point-on-Lake Erie is easily reached by auto... Ohio Route 2, U. S. Route 6... by rail, interurban, bus or steamer to Sandusky, Ohio... then the delightful 20-minute boat ride across Sandusky Bay.

AUTO TOURISTS... Cedar Point is only a little more than one hour's drive from the Cleveland Great Lakes Exposition. Plan your trip to include a delightful stay at Cedar Point. Ideal for a day, a week-end, or your entire vacation. Parking space for over 6,000 cars. Ample garage facilities.

MAIL THIS SPECIAL COUPON AT ONCE TO

THE G. A. BOECKLING COMPANY, SANDUSKY, OHIO
Please send me, without obligation, your new folder on Cedar Point-on-Lake Erie.
Name: _____
Address: _____

JUNE 13 1936
JULY
AUGUST
SEPTEMBER

DR. J. V. ZUPNIK
Zobozdravnik
ENdicott 5013
Uradne ure: 9 zjutraj do 8 zvečer. V Knausovem poslopju, 6131 St. Clair Ave. Vhod na East 62 cesti.

